

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Haplové a soudkyň JUDr. Jarmily Ďáskové a JUDr. Jany Kubenové v právní věci navrhovatelů: **a) J.V.** trvale, **b) Z.K.**, trvale bytem, **c) J.M.**, trvale bytem, **d) M. S.**, trvale bytem, všichni zastoupeni JUDr. Ing. Janem Kopřivou, advokátem se sídlem 603 00 Brno, Zahradnická 6, proti odpůrci: **Obec Moravany**, se sídlem 664 48 Moravany, Střední 28, zastoupený JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem se sídlem 613 00 Brno, Těsnohlídkova 9, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Změna č. 9 územního plánu obce Moravany, schválené usnesením zastupitelstva obce Moravany č. 4.6.2011 dne 27. 10. 2011,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á.**
- II. Navrhovatelé a) až d) **j s o u p o v i n n i** uhradit odpůrci náklady soudního řízení ve výši 29.269,- Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce odpůrce JUDr. Radka Ondruše, advokáta AK 613 00 Brno, Těsnohlídkova 9

O d ů v o d n ě n í :

Zastupitelstvo obce Moravany vydalo Změnu č. 9 územního plánu obce Moravany formou opatření obecné povahy usnesením 4.6.2011 a současně rozhodlo o námitkách usnesením 4. 5. 2011 ve smyslu programu jednání zastupitelstva konaného dne 27. 10. 2011.

Jeho vydání bylo oznámeno veřejnou vyhláškou ze dne 30. 11. 2011. Územní plán nabyl účinnosti dnem 16. 12. 2011.

Navrhovatelé a) až d) návrhem ze dne 19. 6. 2012 zahájili řízení o zrušení opatření obecné povahy – Územního plánu obce Moravany – Změny č. 9. Územní plán napadají v rozsahu námitek v návrhu uvedených a navrhuji jeho zrušení.

Svoji aktivní legitimaci k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy (dále jen OOP) dovozují z toho, že jsou vlastníky nemovitostí, nacházejících se v sousedství pozemků plánem přímo dotčených a dokládají to výpisy z evidence katastru nemovitostí. Tímto plánem jsou ohrožena jejich práva vlastnická, práva na ochranu soukromí, zdraví a příznivého životního prostředí. Výstavbou bytových domů vzniknou negativa spočívající ve znehodnocení kvality bydlení (výstavbou sídliště se počet obyvatel rozroste o cca 900 obyvatel), zhorší se využívání zahrad. Výstavba bude na navrhovatele mít i ekonomické dopady, nehledě ke ztrátě soukromí. Bude zvyšován hluk, prašnost, emise, enormní nárůst dopravy, a to vše bude mít vliv na zdraví. Nemovitosti si pořizovali v době, kdy územní plán jim skýtal způsob života v ekologicky přívětivém prostředí s charakterem vesnického bydlení. Namítali zvýšení dopravy směrem na Brno, ulici, nedostatečné řešení likvidace splaškových a dešťových vod, zvýšení kriminality zvýšením množství obyvatelstva. Dále poukázali, že plán nedostatečně řeší občanskou vybavenost, je nekoncepční, byl schválen proti vůli většiny obyvatelstva, je vytržen z původního kontextu vývoje území obce Moravany a nevhodným způsobem se promítne do dalšího rozvoje obce Moravany, a to ve vztahu k sousedícímu katastru města Brna. Tento systém dílčích změn byl zpochybněn rozsudkem NSS z 18. 1. 2011 pod č.j. 1 Ao 2/2010. Měl být zpracován nový, komplexní územní plán, který by obsahoval urbanistický záměr pro celé území obce. Takto vznikl satelit na okraji katastru obce, nesouvisející se současnou zástavbou obce.

Svou aktivní legitimaci především dovozují zejména z práva vlastnického k nemovitostem, které se nacházejí v blízkosti uvažované výstavby. Navrhovatelé naplňují definiční znaky pojmu „dotčená veřejnost“ a že jim proto ustanovení článku 9 odst. 2 a 3 Aarhuské úmluvy zakládá právo na přístup k soudnímu přezkumu zákonnosti napadeného opatření obecné povahy, a to po stránce věcné i procesní.

Nezákonnost Změny ÚP vidí v porušení ust. § 101d odst. 1 a 2 s.ř.s., neboť Změna ÚP je v rozporu s usnesením zastupitelstva obce ze dne 25. 6. 2009, v němž zastupitelstvo potvrdilo změnu územního plánu jako celek a vedení obce bylo zavázáno vystupovat ve smyslu tohoto usnesení. Dále napadeným OOP došlo k vymezení nových zastavitelných ploch v celkovém rozsahu přes 3 ha – rozpor s ust. § 55 odst. 3 a § 5 odst. 6 zákona č. 183/2006 Sb., neboť nebyla prokázána nemožnost využití již vymezených zastavitelných ploch ani potřeba vymezení nových zastavitelných ploch.

Nebyla splněna podmínka záboru a ochrany zemědělského půdního fondu, chybí etapizace výstavby. Zábor zemědělského půdního fondu v důsledku Změny ÚP představuje plochu v rozloze 3,24 ha, z toho 2,95 ha představuje nej kvalitnější půdu zařazenou do I. třídy ochrany. S odvoláním na metodický pokyn Ministerstva život.prostředí ze dne 1. 10. 1996 č. OOLP/1067/96 lze takové pozemky odejmout ze zemědělského půdního fondu pouze výjimečně, a to převážně na záměry související s obnovou ekologické stability krajiny, případně pro liniové stavby zásadního významu. Orgány ochrany zemědělského půdního

fondů většinu hledisek článku II odst. 3 metodického pokynu MŽVP nehodnotily dostatečným způsobem. Nebylo prokázáno dodržení zásad ochrany zemědělského půdního fondu.

Z ustanovení § 19 odst. 1, písm.f) stavebního zákona vyplývá úkol pro územní plánování- tj. stanovení pořadí provádění změn v území (etapizace). Důležitost etapizace je popsána i v rozsudku NSS ze dne 23. 9. 2009 č.j. 1 Ao I/2009-185, kdy v situaci, kdy jsou k zastavění navrženy plochy, které jsou fakticky pole, bez stávajících veřejných komunikací a bez kanalizace a dalších nezbytných sítí je rozumné, aby etapizací byly eliminovány, či alespoň zmírněny negativní vlivy nutně spojených s rozsáhlou výstavbou objektů pro bydlení jak pro stávající obyvatele, tak i pro obyvatele nově postavených domů. Z napadeného OOP nevyplývá žádná etapizace.

OOP neobsahuje skutečné a konkrétní vyhodnocení, jak jsou konkrétní změny územního plánu v souladu s cíli a úkoly územního plánování. Napadená změna se zabývá pouze vytvořením předpokladů pro výstavbu, nijak však nevytváří předpoklady pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj, pro soudržnost společenství obyvatel území. Odůvodnění napadeného OOP tak postrádá důvody a dle navrhovatelů je nepřezkoumatelné. Neúměrným zvýšením hustoty obyvatelstva se zásadně mění charakter přirozené zástavby obce, bez adekvátního řešení dopravní obslužnosti a občanské vybavenosti, kdy kvalita bydlení a životní úroveň se významně sníží. Chybí vazba na podmiňující investice – kruhový objezd, školka, plochy již nemají regulaci hustoty ani výšky, jsou odtrženy od původně plánované technické infrastruktury především – dešťová a splašková kanalizace, chybí další stupeň územně plánovací dokumentace – územní studie nebo regulační plán. Dle navrhovatelů musí být OOP, které je vázáno na splnění zákonných podmínek, náležitě zdůvodněno (§ 173 odst. 1 správního řádu). Odůvodnění je nepřezkoumatelné pro nedostatek irelevancí důvodů.

Nesrovnalosti v procesu pořizování opatření obecné povahy spatřují navrhovatelé v tom, že pořizovatel se zcela opomenul vypořádat s námitkami k zadání ÚPO z března 2011, neboť žádná z připomínek a námitek nebyla zohledněna v textové části Změny ÚP. Přitom ve vztahu k námitkám platí, že ustanovení § 53 odst. 1 stavebního zákona v souvislosti s ust. § 172 odst. 5 správního řádu vyžaduje vydání samostatného rozhodnutí o nich. Nejsou odstraněny disproporce vzniklé zrušením změn v oblasti dopravy a občanské vybavenosti a tím vytvoření suburbanizace.

Nebyly vyhodnoceny předpokládané důsledky přijatého řešení ve vztahu k rozboru udržitelného rozvoje území. Jak vyplývá z části II odst. 1 písm. c) příloha č. 7 k vyhlášce č. 500/2006 Sb. Navrhovatelé jsou toho názoru, že vzniknou disproporce v veřejné vybavenosti sídel, dopravě, v navazujícím obytném území Brna, nedostatečné pokrytí ZUŠ, zdravotní péče, ta je založena na dostupnosti zřízení v Brně. Nárůstem automobilové dopravy, znehodnocením historické struktury obce, oslabení identity obce, další posilování suburbanizace, bude zhoršeno životní prostředí a znehodnocena krajina budovanou technickou infrastrukturou a suburbanizací. Výstavba má být prováděna na hranici sousedního katastru a odlišné struktury zástavby – několikapodlažní bytové domy v rozporu s charakterem zástavby s rodinnými domy bez adekvátní vybavenosti. Bylo připomenuto vyjádření Statutárního města Brna, které nesouhlasilo s návrhem změny č. 9 ÚPO Moravany, neboť negativně ovlivní území města Brna. Námitky spočívaly především v tom, že

Moravany přenáší negativní dopady zástavby na území sousedící obce, tj. města Brna, přitěžuje stávající již nevyhovující dopravní situaci, nerozvíjí obec Moravany urbanisticky logickým a přirozeným způsobem, ale přilepuje novou zástavbu přímo k území města Brna, přičemž nová zástavba je od vlastní obce Moravany oddělena rozsáhlým nezastavěným územím. Město Brno poukázalo na rozhodnutí NSS Brno, kterým byla zrušena změna územního plánu č. 4 – druhá část, č. 5 a 6.

Obec Moravany předložila sice vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, ale navrhovatelé namítají, že není komplexní a objektivní. Nedostatečné je zejména hodnocení vlivů na sociální a ekonomický pilíř udržitelného rozvoje. Chybí shrnutí, které má obsahovat přínosy k vytváření podmínek pro předcházení zjištěným rizikům ovlivňujícím potřeby života současné generace obyvatel řešeného území a předpokládaným ohrožením podmínek života generací budoucích. Také jsou nedostatečně vyhodnoceny vlivy na území sousedních katastrů, zejména ve vztahu k území města Brna, ačkoliv je toto výslovně požadováno ve stanovisku OŽP KÚ JmK. Předmětná změna ÚP umožní výstavbu domů o 3 podlaží s obytným podkrovím. Tím dojde k dalšímu podstatnému nárůstu počtu obyvatel s potřebou využít občanské vybavenosti a dopravní síť na území města Brna. Obyvatelé obce budou tedy zatěžovat dopravní infrastrukturu sousední obce, využívat také jejích pracovních příležitostí a služeb a měst Brno tak budou ovlivňovat. Přitom občanská vybavenost obce Moravany je nedostatečná, nedostatečná je také nabídka vybudovaných služeb a i s tím související pracovní příležitosti. Pokud byla schválena Změna č. 9, nebylo to v souladu s ustanoveními stavebního zákona, neboť přijetí takového záměru by mělo být v souladu s nadřazenou územně plánovací dokumentací, velkého územního celku, která v současné době není ještě schválena (zrušena NSS). Hodnocení koordinace využívání území z hlediska širších vztahů v území, včetně souladu napadených změn územního plánu obce s nadřazenou územně plánovací dokumentací je tak z pohledu navrhovatelů zcela nedostatečné a protiprávní.

Zásada proporcionality poměřuje zvolený způsob řešení územního plánu k míře zásahů do práv jednotlivců, zejména do práva vlastnického, práva na ochranu zdraví a příznivé životní prostředí. Dle závěrů NSS musí mít zásahy do ústavních práv zásadně výjimečnou povahu. Navrhovatelé jsou přesvědčeni, že omezení jejich práv v důsledku realizace Změny ÚP č. 9 je zcela zásadní a její následky budou nepřiměřené sledovanému cíli. Z pohledu chronologického vývoje událostí a existence nevýhodných smluvních závazků obce nabyli navrhovatelé dojmu, že došlo k upřednostnění ekonomických zájmů developera na úkor práv navrhovatelů. V rámci schvalovacího procesu Změny ÚP tak odpůrce zcela záměrně přehlížel subjektivní práva navrhovatelů, přičemž umožnil a podpořil takovou realizaci rozvoje části území obce Moravan, jejímž výsledkem bude citelný zásah do práv navrhovatelů a charakteru jejich dosavadního bydlení. S ohledem na výše uvedené skutečnosti navrhovatelé navrhuji, aby Opatření obecné povahy – Změna č. 9 územního plánu obce Moravany, schválená usnesením Zastupitelstva obce Moravany č. 4.6.2011 dne 27. 10. 2011 bylo soudem zrušeno dnem vyhlášení tohoto rozsudku.

Odpůrce ve svém vyjádření k žalobě ze dne 30. 7. 2012 s návrhem nesouhlasil a nepovažuje jej za důvodný. Přijetí napadené Změny územního plánu č. 9 bylo vyvoláno nutností reakce na rozhodnutí NSS ze dne 18. 1. 2011 sp. zn. I Ao 2/2010, jímž bylo zrušeno opatření obecné povahy, kterým byla vydána změna č. 4 – druhá část změny č. 5, 6 územního plánu obce Moravany. Změna č. 9 byla přijata, když před tím byly odstraněny všechny nedostatky procesu přijímání zrušeného opatření obecné povahy a dostatečně bylo

vypořádáno se se všemi námitkami a připomínkami, které k němu byly ze strany NSS vzneseny.

Ve světle stávající judikatury zejména rozšířeného senátu NSS nezpochybňuje odpůrce právo navrhovatelů podat návrh na zrušení opatření obecné povahy, nicméně má za to, že zde není dána jejich věcná, reálná nebo alespoň potenciální možnost zásahu do jejich práv, pohody bydlení apod. Navrhovatelé měli všichni možnost zúčastnit se projednání napadeného OOP, avšak učinili to pouze navrhovatelka ad b) a navrhovatel ad d), a to v podstatě menším rozsahu, než je obsahem projednávaného návrhu na zrušení OOP. Zákonodárce zakotvil v příslušné obecně závazné právní normě proces, jímž mohou a mají být řešeny námitky proti OOP v době jeho přijímání, je zneužitím procesních práv, pokud navrhovatelé tohoto zákonného procesu nevyužívají a nyní se domáhají zrušení OOP právě s námitkami, které takto mohly být již vypořádány. Činí tak ze správního soudu jedinou instanci oprávněnou rozhodovat o věcné správnosti OOP na místo jeho role instance sloužící pouze k odstranění závažných chyb a nedostatků správního procesu, jež je možné označit za nezákonné. Odpůrce je toho názoru, že pokud navrhovatelé neuplatnili své argumenty v průběhu pořizování OOP, ač tu možnost prokazatelně měli, postrádá jejich návrh věcnou legitimaci a jako takový by měl být návrh zamítnut. Odkázal na judikaturu NSS – rozsudek ze dne 16. 11. 2010 č.j. 1 Ao 2/2010-116. Návrh podaný dle ust. § 101a s.ř.s. není nástrojem rozhodování věcných sporů o využití území. Tyto spory zásadně mají být vypořádány v řízení před správními orgány a s využitím příslušného instrumentária správního procesu. Soud proto při návrhu mířícím proti nesprávnosti přijatého řešení koriguje principiálně toliko ta pochybení, která znemožnila účastníkům procesu takových instrumentů využít. Pokud účastník, brojící proti procesním vadám, při přijímání opatření obecné povahy, proti věcné správnosti přijatého řešení, anebo proti neproporčním důsledkům, které plynou z opatření obecné povahy, mohl podat věcné námitky či připomínky proti správnosti připravovaného řešení a bez objektivních důvodů tak neučinil, nemůže soud bez závažných důvodů porušit právní jistotu dalších účastníků, kteří svá práva aktivně prosazovali již v průběhu přípravy územního plánu a nyní tento územní plán respektují. Neaktivní účastníci v průběhu přípravy by tak měli výhodnější postavení a jejich práva by byla chráněna ve větší míře než práva účastníků, kteří svá práva zákonem předpokládaným způsobem hájili. Navrhovatelé ad a) a ad c) v průběhu pořizování napadeného opatření obecné povahy nepodali žádnou námitku, ani připomínku, námitky navrhovatelů ad b) a ad d) byly velmi obecného charakteru a v zásadě v sobě zahrnovaly obecný nesouhlas s povolením výstavby bytových domů v lokalitě a nesouhlas se změnami územního plánu salámovou metodou. Tyto námitky byly v rámci projednání návrhu řádně vypořádány. Ostatní v návrhu uvedená tvrzení představují rozšíření argumentace, která je z pohledu shora citovaného rozhodnutí nepřipustná.

Odpůrce nesouhlasí s tvrzením navrhovatelů, že budou přijatou změnou územního plánu přímo dotčeni na svých právech, zejména právu vlastnickém, právu na ochranu soukromí, zdraví a příznivého životního prostředí. OOP zahrnuje změnu využití území o celkové rozloze 3,28 ha, z toho u 1,96 ha jde o stávající zastavěnou plochu, u níž se mění pouze výškový regulativ výstavby. Pouze u zbývajících 1,32 ha jde o změnu z dosud nezastavěného území na zastavitelné, jde však o změnu navazující na koncepci přijatou již v roce 2004 (změna územního plánu č. 1.04) a toto území bylo dosavadním územním plánem bráno jako rezerva pro bydlení s občanskou vybaveností. Jedná se sice o území s vysoce bonitní půdou, tato však již v minulosti byla do velké míry znehodnocena. Převážná jeho část se nalézá na ploše zaniklé zahrádkářské kolonie, půda není ani obdělávána ani udržována (viz posudek SEA, jež

je součástí správního spisu). Uvedená plocha sice urbanisticky přímo nesouvisí se starší zástavbou obce Moravany, ale přímo navazuje na zástavbu města Brna, hranice katastrů a hranice místní samosprávy jsou v tomto ohledu hranicí administrativní s tím, že vzdálenost do centra obce od lokality je minimální, pohodlně pěšky dostupná. Úsek zástavby kolem ulice....., kde se nachází nemovitosti navrhovatelů, vznikl totožným způsobem jako lokalita nově vzniklé zástavby nenavazující na zástavbu Moravan, ale na zástavbu města Brna (k.ú. Horní Heršpice), v zásadě v polích. V porovnání s charakterem výstavby i napojením jde o změnu minimální, nijak neovlivňující skutečné poměry v území, a ani nad míru přiměřenou nezasahující do vlastnických práv navrhovatelů.

Obsahem námitek uplatněných v průběhu přijímání napadeného OOP byl pouze obecný nesouhlas části navrhovatelů s výstavbou v místě. Snahou navrhovatelů je bránit v místě jakékoliv výstavbě tak, aby byl zachován jejich co největší komfort užívání ní vlastních nemovitostí. Právo na ochranu vlastnictví, jakož i další práva, v sobě nezahrnuje právo autoritativně rozhodovat o tom, jakým způsobem jiní vlastníci využijí svých nemovitostí (pokud je nad míru přiměřenou neobtěžují), jak o svém rozvoji rozhodne obec, i když navrhovatelé zde operují „obecným nesouhlasem“ se změnami územního plánu, a to bez jediného doložení takového tvrzení. Přisvojují si tak více práv než mají sami, a to na úkor vlastníků pozemků v blízkosti jejich nemovitostí i na úkor dalších osob, které by si přály v této lokalitě bydlet.

Odpůrce uvádí, že navrhovatelé nebudou dotčeni v žádném ze svých práv jakýmkoliv způsobem, jejich vlastnické právo ani možnost v plném rozsahu užívat svých nemovitostí se nezmění. Nebudou dotčeni ani pokud jde o právo na příznivé životní prostředí, toto právo v sobě nezahrnuje oprávnění vymezit si na pozemcích ve vlastnictví třetích osob nezastavitelný pás, ani právo na zachování výhledu nebo kvality rozhledu z vlastní nemovitosti. Vzdálenost mezi prvním z plánovaných domů a hranicí pozemku nejbližšího z navrhovatelů je tak velká, že není možno dovodit ani omezení soukromí, nadto jsou navrhovatelé od plánované výstavby odděleni pásem veřejné zeleně s dětským hřištěm a veřejné prostranství s obslužnou komunikací a parkovištěm. Orientace bytových domů se předpokládá na východ/západ, na jih, směrem k nemovitostem ve vlastnictví navrhovatelů budou stát štítové stěny, a tak je vyloučena možnost zastínění nemovitostí i narušení jejich „pohody bydlení“. Pokud jde o vlivy stavby, musí se námitky navrhovatelů (dosud však nijak nekonkretizované), stát předmětem posouzení v dalších fázích přípravy výstavby, tedy v rámci územního a stavebního řízení, v nichž lze konkrétní vlivy objektivizovat a přijmout příslušná opatření k jejich minimalizaci. Požadovat vyloučení stavby je zneužití vlastnického práva, jemuž ve smyslu ust. čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod nelze poskytnout ochranu. Je výsostným právem odpůrce rozhodovat o funkčním využití svého území. Nejvyšší správní soud ostatně sám konstatoval, že „stanovit funkční využití území je činností, do které správní soudy mohou pouze minimálně zasahovat. Soudu rozhodně nepřísluší přezkoumávat, zda bylo pro určitý pozemek či území vhodnější zvolit ten či onen způsob funkčního využití“ (rozsudek NSS ze dne 18. 7. 2006 č.j. 1 Ao 1/2006-74). Uvedená změna územního plánu naopak zlepší pohodu bydlení obyvatel ulice jak výstavbou nové příjezdové komunikace, tak možností vybudování napojení na obecní kanalizaci.

Odpůrce nezjistil žádný tvrzený rozpor mezi přijatou změnou územního plánu a schváleným usnesením zastupitelstva obce ze dne 25. 6. 2009. Na tomto zasedání zastupitelstvo projednalo a schválilo změny územního plánu č. 4.2, 5 a 6, které byly zrušeny

rozhodnutím Nejvyššího správního soudu. Rozhodnutím zastupitelstva se odpůrce nadále považuje být vázán a snaží se je v intencích závěrů rozhodnutí NSS naplňovat tak, aby odstranil veškeré nedostatky, které mu byly vytýkány.

O pořízení změny č.9 ÚPO zastupitelstvo obce Moravany rozhodlo v souladu s ustanovením § 6 odst. 5 písm.a) zákona č. 183/2006 Sb. v platném znění, a to na svém zasedání konaném dne 22. 2. 2011 pod usnesením č. 1.16.2011. Postup projednání je podrobně popsán v odůvodnění OOP a tam je i doslovně citován text námitek navrhovatelů i námítky ostatních dotčených osob. Tyto námítky byly rovněž podrobně vypořádány.

Odpůrce nesouhlasí s námitkou navrhovatelů, že by při schvalování napadeného OOP nevyhověl požadavku ochrany nezastavěného území nebo požadavku z hlediska hodnocení EIA. Odkázal na hodnocení vlivu záměru na životní prostředí ve věci, kdy zastavovaná půda byla již dříve znehodnocena (zahrádkářské využití) a že by se vrátila původnímu účelu užívání. OOP je dotčena jen velmi malá výměra ZPF – 1,32 ha, ve zbytku se změna týká pouze úpravy výškového regulativu. S tímto využitím plochy počítal územní plán již před schválením změny ÚPO č. 9. Využitelnost půdy o takové rozloze v blízkosti komerční zástavby, v bezprostřední blízkosti sběrné komunikace k zemědělským účelům se jeví jako nereálné. Ve vztahu k námitce nesouladu s metodickým pokynem Ministerstva financí č. OOLP/1067/96 odkazuje odpůrce na závěry Nejvyššího správního soudu v tomto ohledu učiněné v jeho rozhodnutí sp. zn. I Ao 2/2010. Navrhovatelé odkazují na studii Ing. arch. F., která byla odpůrci předána později, než bylo pořízení změny územního plánu schváleno a dlouho poté, co bylo řízení o změně územního plánu zahájeno na konci října 2011. Studie operuje jako s nezastavěným územím i s tím územím, na které již byla vydána pravomocná rozhodnutí k výstavbě, ve skutečnost činí rezerva zastavitelného území cca 3 ha. Není v pravomoci obce nutit vlastníky pozemků k tomu, aby je zastavěli nebo na nich výstavbu umožnili (až na zákonem stanovené výjimky). Pokud tedy zůstává část pozemků v zastavěném území obce nezastavěná, nemá obec možnost, jak dosáhnout změny tohoto stavu.

Obec Moravany investovala do vybudování infrastruktury prostředky, a snaží se vytvořit takové podmínky, které by byly pro její obyvatele nejvýhodnější. Znovu zdůrazňuje, že plocha OOP činí 3,28 ha, z toho u 1,96 ha došlo pouze ke změně výškového regulativu a pouze u 1,32 ha jde o změnu funkčního využití. Dle demografického rozvoje obce se zvýší počet obyvatel, který je v posledních 20 letech kontinuální. V zásadě se jedná o příliv ekonomicky aktivního obyvatelstva oproti demografickému vývoji před rokem 1991, směřujícímu k jeho odlivu, (souvisí s tím stárnutí obyvatelstva). Rozsah změny napadeným OOP je však v porovnání s masou obyvatelstva Brna tak malý, že jej ani přijatá změna nemůže nijak ohrozit. Sami navrhovatelé jsou součástí tohoto trendu. V době, kdy si v lokalitě ulice pořizovali své nemovitosti, nebylo známo, že v okolí dojde k další výstavbě. Pokud tedy přistoupila obec k navýšení zastavitelného území obce o cca 1,32 ha při ponechání jisté rezervy v ploše zastavitelného a dosud nezastavěného území, s ohledem na princip přiměřenosti a proporcionality, není mezi požadavkem zákona a přijatou změnou disproporce.

S tím související požadavek na stanovení etapizace se jeví jako nepřiměřený. Rozčlenění výstavby na tak malé ploše do několika etap by bylo nesmyslné. Etapizace je pojem vázající se především k přijímání územního plánu jako celku s ohledem na zákonem předpokládaný časový horizont jeho platnosti a účinnosti. V daném případě jde o změnu regulativu a již

územním plánem předpokládanou změnu funkčního využití území jediné nevelké lokality. Odpůrce opětovně odkazuje na „Vyhodnocení vlivu změny č. 9 ÚPO Moravany na životní prostředí“, kterou nechal vypracovat na základě požadavku Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru životního prostředí, který systematickým a komplexním způsobem hodnotí dopad záměru na životní prostředí v aktuálním stavu. Navrhovatelé konkrétně neuvedli, v čem spatřují jeho negativa. Tímto negativem stěží může být jiné hodnocení dopadu změny na poměry brněnské aglomerace, než které ve své námitce uvádí jeho primátor. Odpůrce se i s touto námitkou řádně vypořádal. Tento posudek není v rozporu s územně analytickými podklady města Šlapanice, naopak provedená studie zahrnuje i hodnocení rizik, jež jsou součástí SWOT analýzy a vychází z aktuálních poměrů v území. Odpůrce je toho názoru, že OOP není v rozporu s ustanovením §6 odst. 6 a § 55 odst. 3 stavebního zákona.

Odpůrce též neshledává rozpor napadeného OOP ust. § 18 a 19 a § 36 odst. 1 stavebního zákona. Přijaté změny jsou řádně v OOP odůvodněny. Obec vychází ze své polohy na okraji velké městské aglomerace a snaží se svůj demografický vývoj této skutečnosti přizpůsobit tak, aby byla zachována pohoda bydlení pro stávající i nové obyvatele obce, při zachování demografických a urbanistických požadavků, stejně tak při zachování požadavků životního prostředí. Nesouhlasí s požadavkem navrhovatelů, aby byla zachována konzistence charakteru venkovského zemědělského osídlení. Obec je nejbližším jižním sousedem rozrůstající se brněnské aglomerace, a to sousedem malým. Jeho původní zástavba je zcela pohlcena novou příměstskou zástavbou rodinných domů a řadových domů, na severu odděluje Moravany od brněnského sídliště Bohunice jen dálnice D 1 a reziduum ovocných sadů. Z východní strany pak brněnská zástavba na zástavbu Moravan plynule navazuje, ze západního tvoří katastr obce především zahrádkářské osady obyvatel brněnských sídlišť. Zachovat charakter původního osídlení je zcela nemožné, neboť již byl příliš narušen výstavbou osad a expanzí výstavby rodinných domů v posledních 10 letech. Umožněním výstavby nízkopodlažních bytových domů, umožní naplnění bytových potřeb obyvatel městské aglomerace při minimu záboru zemědělské půdy. Naopak při výstavbě rodinných domů dochází k většímu záboru zemědělské půdy při mnohem nižším naplnění bytové potřeby obyvatel, spolu s veškerou potřebnou infrastrukturou, jako např. přípojné komunikace, plynovod, vodovod a kanalizace.

V daném případě se jedná o lokalitu navazující na zástavbu městskou, koncentrující se kolem nedaleké ulice Vídeňské a komerčního centra Futurum a smíšenou zónu zástavby kolem průtahu na Vídeň. Celkový plánovaný počet bytů v celé dotčené lokalitě je 387, v zásadě malometrážních. Lokalita se nachází v přímém napojení na městskou dopravu (tramvaj v docházkové vzdálenosti na ul. Vídeňská, plánovaná autobusová zastávka v ulici Ořechovská). Žádný z podkladů pro přípravu zadání a návrhu OOP nedospěl k závěru, že zastavění lokality bude mít jiný než lokální vliv (viz posudek SEA – vyjádření znalce z oboru dopravy). Argument o výrazném zatížení dopravního spojení na Brno není důvodný. Dopravní spojení do lokality nevede nikde v blízkosti nemovitostí navrhovatelů. Ani v případě úvahy o zvýšeném počtu aut (660) je dopravní situace v místě taková, že komunikace tuto maximální zátěž jsou sto pojmout bez komplikací provozu. Z toho vychází i již vydané platné územní rozhodnutí č. 52/2009 ze dne 3. 6. 2009 s nabytím právní moci dne 11.8.2009 pod č.j. OV/24454-09/870/KÚP.

Obec disponuje novou školkou a školou, s dostatečnou kapacitou pro nově příchozí obyvatele. Probíhá intenzifikace obecní ČOV s předpokládaným uvedením do provozu v říjnu 2012. Bude možné i napojení kanalizace v lokalitě ul.

Rozhodování o záležitostech místního významu je věcí té konkrétní obecní samosprávy, jejíhož území se týká. Odpůrce odmítá argument nedodržení podmínek ustanovení § 36 odst. 1 stavebního zákona, naopak tvrdí, že provedená změna je v souladu s územně plánovací dokumentací vyššího stupně, jak je uvedeno výše. Výklad tohoto ustanovení, že do doby schválení krajských zásad rozvoje území by obec nemohla pořídit územní plán nebo schválit jeho změnu. Pokud by byla připuštěna tak rozsáhlá ingerence jiné územní samosprávy (tato je však pořizování ÚPD účastna jako dotčená osoba), šlo by o porušení práva na samosprávu z hlediska jejich nedostatku místní (město Brno – jeho námitky byly vypořádány, návrh na zrušení OOP nepodalo), nebo funkční (Jihomoravský kraj, krajský úřad dal k pořízení změny kladné stanovisko) příslušnosti.

Ze všech shora uvedených důvodů rovněž odpůrce neshledává, že by přijetím napadeného OOP došlo k dotčení principu proporcionality (ostatně navrhovatelé neuvádějí, v jakém směru měl být tento princip porušen). Odpůrce v přijaté změně územního plánu řádně vyvážil všechny v úvahu připadající veřejné i soukromé zájmy tak, aby byl zachován rozvoj v území a pohoda života jeho obyvatel při respektování v úvahu přicházejících veřejných zájmů. Napadené OOP vyhovuje všem stupňům algoritmu přezkumu tak, jak je vymezil Nejvyšší správní soud, neboť bylo vydáno v rámci pravomoci a působnosti odpůrce za splnění všech zákonem předvídaných předpokladů, odpůrce při jeho vydání nepřekročil meze zákonem mu vymezené působnosti, byl dodržen zákonem předepsaný postup, přijaté OOP je z hlediska materiálního v souladu s požadavky zákona a je vydáno při zachování principu proporcionality. Závěrem odpůrce navrhuje, aby správní soud předmětný návrh zamítl jako nedůvodný.

U jednání soudu dne 17. 9. 2012 účastníci setrvali na svých stanoviscích obsažených v návrhu i ve vyjádření k návrhu.

Stanovisko soudu:

Podle ustanovení § 101a odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní – dále jen s.ř.s. návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Pokud je podle zákona současně oprávněn ve věci, ve které bylo opatřením obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může navrhnout zrušení opatření obecné povahy jen společně s takovým návrhem.

Podle ust. § 101d odst. 1 s.ř.s. posuzuje soud při rozhodování soulad opatření obecné povahy se zákonem, a to, zda ten, kdo je vydal, postupoval v mezích své pravomoci a působnosti a zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným způsobem. Přitom není vázán právními důvody nálezu.

Nejprve považuje krajský soud za nezbytné reagovat na tvrzení odpůrce o nedůvodnosti podaného návrhu s ohledem na to, že navrhovatelé skutečnosti, které namítají v návrhu, neuplatnili v procesu pořizování územního plánu, resp. neuplatnili je vůbec.

Tuto otázku řešil rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 16. 11. 2010 č.j. 1 Ao 2/2010-116 publikovaný pod č. 225/2011 Sb. NSS. Rozšířený senát v první řadě uvedl, že zákon takovou podmínku (neuplatnění námitek ve správním řízení) nestanoví. Skutečnost, že

navrhovatel v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části (§ 101a a násl. s.ř.s.) neuplatnil námitky či připomínky ve fázích přípravy OOP jej nezavazuje práva takový návrh podat. Návrh proto nemůže soud pro nedostatek aktivity navrhovatele v předcházejících fázích řízení správního odmítnout pro nedostatek procesní legitimace.

Procesní pasivita navrhovatele ve fázích správního řízení předcházejícího přijetí OOP může být způsobena faktory subjektivními i objektivními. Její význam pro úspěšnost žaloby posoudí soud s přihlédnutím ke všem individuálním okolnostem případu, a to při zkoumání procesního postupu správního orgánu, při hodnocení případného rozporu OOP s právními předpisy, jakož i při hodnocení přiměřenosti zásahu do práv a povinností navrhovatele. Přitom je povinen vzít v úvahu práva a povinnosti těch, jimž by zrušení OOP podle návrhu způsobilo újmu na jejich vlastních právech.

Návrhu na zrušení OOP nelze vyhovět, bude-li prokázáno, že OOP navrhovatele na jeho právech nezkrátilo, nejde-li o návrh podaný zvláště oprávněným subjektem k ochraně veřejného zájmu.

Rozšířený senát NSS ve svém usnesení ze dne 21. 7. 2009 č.j. 1 Ao 1/2009-120 konstatoval, že podmínkou zákonnosti územního plánu, kterou soud vždy zkoumá v řízení podle § 101a a násl. s.ř.s. je, že veškerá omezení vlastnických a jiných věcných práv z něho vyplývající mají ústavně legitimní a o zákonné cíle opřené důvody a jsou činěna jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle (zásada subsidiarity a minimalizace zásahu).

Za předpokladu dodržení zásady subsidiarity a minimalizace zásahu může územním plánem (jeho změnou) dojít k omezení vlastníka nebo jiného nositele věcných práv k pozemkům či stavbám v území regulovaném tímto plánem, nepřesáhnou-li spravedlivou míru. Taková omezení nevyžadují souhlasu dotyčného vlastníka a tento je povinen strpět je bez náhrady.

Shledá-li soud v přezkoumávaném územním plánu dodržení těchto zásad, není důvodem ke zrušení územního plánu ani to, že omezení vlastníka nebo jiného nositele věcných práv přesáhlo spravedlivou míru. Případnou náhradu za něho nelze poskytnout v rámci procesu tvorby územního plánu (jeho změny).

Námitky navrhovatelů, a to jen b) a d) v době schvalování OOP spočívaly v tom, že přijaté OOP zasáhne jejich vlastnická práva k rodinným domům, které v sousedství uvažované budoucí výstavby vlastní. Nesouhlasili s výstavbou bytových domů, aby byla provedena salámovou metodou a poukázali na zhoršení prostředí, dopravy. Teprve v podaném návrhu rozšířili okruh svých námitek, takže odpůrce neměl možnost se k nim kvalifikovaně vyjádřit a posoudit je. Přesto po provedeném přezkumném řízení soud konstatuje, že vznesené námitky byly obsahem zkoumání, bylo k nim přihlédnuto a správní spis, zejména v odůvodnění OOP a ve „Vyhodnocení vlivů změny č. 9 ÚPO Moravany“ se s nimi vypořádává.

Soud zkoumal, zda bylo OOP obce Moravany přijato v souladu se zákonem. Dospěl ke kladnému závěru, neboť přijetí proběhlo v řádném řízení, jak již bylo zmíněno výše. Zastupitelstvo řádně zahájilo správní řízení, během něhož měli všichni ti, kteří by jeho přijetím byli dotčeni, podat řádné námitky a připomínky. Zastupitelstvo obce Moravany vydalo Změnu č. 9 územního plánu obce Moravany formou opatření obecné povahy usnesením 4.6.2011 a současně rozhodlo o námitkách usnesením 4.5.2011 ve smyslu programu jednání zastupitelstva konaného dne 27. 10. 2011. Jeho vydání bylo oznámeno veřejnou vyhláškou ze dne 30. 11. 2011. Územní plán nabyl účinnosti dnem 16. 12. 2011. K námitce vlivu územního plánu na vlastnická práva navrhovatelů případně odpovídá NSS ve svém rozhodnutí ze dne 21. 7. 2009 č.j. I Ao I/2009-120, v němž bylo vysloveno, že „územní plán reguluje možné způsoby využití určitého území. V tomto smyslu představuje významný, byť ve své podstatě spíše nepřímý zásah do vlastnického práva těch, jejichž nemovitosti tomuto nástroji právní regulace podléhají, neboť dotčení vlastníci mohou svá vlastnická práva vykonávat pouze v mezích přípustných podle územního plánu. Znamená to především, že jsou omezeni v tom, co se svým pozemkem či stavbou do budoucna mohou činit, na přípustné varianty využití jejich nemovitostí, jež vyplývají z územního plánu. V tomto smyslu může územní plán představovat zásadní omezení ústavně zaručeného práva vlastnit majetek (čl. 11 LZPS), jež je jedním ze základních pilířů, na nichž již po staletí stojí západní civilizace a její svobodný rozvoj. Zásahy do vlastnické práva proto musí mít zásadně výjimečnou povahu, musí být prováděny z ústavně legitimních důvodů a jen v nezbytně nutné míře nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle a být činěny na základě zákona. Jedná-li se o zásahy, jejichž citelnost přesahuje míru, kterou je vlastník bez větších obtíží a bez významnějšího dotčení podstaty jeho vlastnického práva schopen snášet, nastupuje ústavní povinnost veřejné moci zajistit toho, v jehož neprospěch je zásah do vlastnictví proveden. Omezení v podobě územního plánu je v obecné rovině uvedené podmínky schopno zpravidla splňovat.

Znamená to tedy, že vlastníci dotčení územním plánováním, jsou zásadně povinni za předpokladu, že uvedené podmínky budou splněny – strpět i bez svého souhlasu omezení, která pro ně vyplývají z územního plánu, nepřesáhnou-li určitou míru, v rámci níž lze taková omezení po každém vlastníku bez dalšího spravedlivě požadovat, tj. spravedlivou míru. Jaká míra to bude, je nutno posoudit vždy v konkrétním případě s přihlédnutím k rozhodným okolnostem. Není věcí soudu rozhodujícího o zákonnosti územního plánu, aby se zabýval tím, zda zásah překročil spravedlivou míru, anebo nikoli, soud se omezí pouze na posouzení dodržení zásady subsidiarity a minimalizace zásahu.

Důvodem pro pořízení Změny č. 9 ÚPO Moravany bylo, že dne 18. 1. 2011 bylo NSS zrušeno opatření obecné povahy, kterým byla vydána změna č. 4 – 2. část a změny č. 5, 6 a územního plánu obce Moravany. V rámci této změny ÚP obce byla mimo jiné vymezena jako plocha pro zastavění bytovými domy označené „BC“ v lokalitě „Jabloňový sad“ na pozemcích se tam nacházejících. Z důvodu výše uvedeného zrušení OOP nelze v této lokalitě bez pořízení změny platného ÚP realizovat výstavbu bytových domů. Cílem Změny č. 9 je rozšíření ploch pro bydlení o lokalitu „Jabloňový sad“, která má návaznost na zastavěné území a částečně zastavitelné plochy navržené ÚP. Přitom bylo uvedeno, že lokalita na začátku obce směrem k Brnu je dopravně napojitelná na stávající silnici III/15275 – ulice a tím nedojde ke zvýšení dopravního zatížení samotné obce Moravany. Ve věci již bylo vydáno územní rozhodnutí na technickou a dopravní infrastrukturu. Změna č. 9

vychází z platného ÚP obce Moravany a část Jabloňového sadu již byla tímto územním plánem řešena.

Nepodání námitek či připomínek sice není důvodem pro odmítnutí návrhu, ale tato skutečnost ovlivňuje rozsah soudního přezkumu. K tomuto rozšířený senát NSS v již citovaném usnesení ze dne 16. 11. 2010 č.j. 1 Ao 2/2010-116 uvedl, že soud ve správním soudnictví nalézá vždy právnosti nebo protiprávnosti správního aktu či postupu, tzn. že soud zkoumá přijaté opatření pohledem zákona a dalších právních předpisů. Návrh soudu podle § 101a s.ř.s. ale zásadně není nástrojem dodatečného prosazování pouhých zájmů (a contr. práv) interesentů, kteří nebyli úspěšní ve fázi přípravy opatření. Návrh podaný soudem prosazující věcně jiné, subjektivně „správnější“ řešení nemá sloužit ani jako náhražka opomenutí, liknavosti nebo procesní taktiky navrhovatelů. Jinak řečeno, řízení před soudem je prostředkem ochrany práv. Není nástrojem rozhodování věcných sporů o využití území. Tyto spory zásadně mají být vypořádány v řízení před správními orgány a s využitím příslušného instrumentária správního procesu. Soud proto při návrhu mířícím proti „nesprávnosti“ přijatého řešení koriguje principiálně toliko ta pochybení, která znemožnila účastníkům procesu takových instrumentů využít.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že všichni navrhovatelé bydlí v Moravanech na ulici v blízkosti zamýšlené výstavby bytových domů. V návrhu, ani u jednání nevyšlo najevo, že z objektivních důvodů nemohli se zúčastnit přípravného řízení a vznášet námítky a připomínky. Kromě navrhovatelů b) a d), kteří uvedli jen stručné obecné připomínky, které byly vznášeny i ostatními účastníky přípravného řízení a kteří nakonec návrh na zrušení OOP nepodali, navrhovatelé a) a c) žádné námítky ani připomínky nevznesli. Součástí OOP je i odůvodnění, v němž se odpůrce vypořádal se všemi vznesenými námitkami. Toto vypořádání vyplývá i z dokumentu „Vyhodnocení vlivu změny č. 9 ÚPO Moravany na životní prostředí, zpracované dle přílohy č. 9 k zákonu č. 100/2001 Sb. v platném znění a dle § 19 odst. 2 stavebního zákona č. 183/2006 Sb. v platném znění a přílohy č. 5 k vyhlášce č. 500/2006 Sb. v platném znění. Toto vyhodnocení bylo zpracováno držitelem autorizace k posuzování vlivů na životní prostředí Ing. P.C. a Ing. P.K., držitelem autorizace k provádění posouzení podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb. a kol. Ve vyhodnocení bylo přihlíženo k problematice vlivů na daném území a byly zhodnoceny zjištěné nebo předpokládané kladné i záporné vlivy podle jednotlivých variant řešení. Závěrem zhodnocení je doporučení, aby pro Změnu č. 9 ÚP Moravany na základě posouzení z hlediska předpokládaných vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví, příslušný úřad vydal souhlasné stanovisko k posuzované územně plánovací dokumentaci. Vyhodnocení je ze dne 30. 5. 2011 Správní spis obsahuje souhlasná stanoviska ze strany všech dotčených orgánů. Co se týče připomínek Statutárního města Brna, tyto byly také vypořádány a město Brno návrh na zrušení OOP nepodalo. Porušení zákonnosti soud neshledal.

V souladu s judikaturou NSS Krajský soud konstatuje, že pokud účastník brojící proti procesním vadám při přijímání opatření obecné povahy, proti věcné správnosti přijatého řešení, anebo proti neproporčním důsledkům, které plynou z opatření obecné povahy, mohl při přiměřené péči o svá práva podat věcné námítky či připomínky proti správnosti připravovaného řešení a bez objektivních důvodů tak neučinil, nebo neučinil důsledně (neuplatnil včas veškeré námítky, které uplatnil až v návrhu), nemůže soud bez závažných důvodů porušit právní jistotu dalších účastníků, kteří svá práva aktivně prosazovali již v průběhu přípravy územního plánu a nyní tento územní plán respektují. Mohlo by tím

docházet k situacím, že by účastníci v průběhu přípravy neaktivní měli výhodnější postavení a jejich práva by byla chráněna ve větší míře než práva účastníků, kteří svá práva zákonem předpokládaným způsobem hájili (rozsudek NSS ze dne 21. 7. 2011 č.j. 7 Ao 3/2011-66).

Krajský soud v procesním postupu pořizovatele neshledal žádné vady a navrhovatelé měli možnost seznámit se jak s obsahem návrhu Změny č. 9 a uplatnit své připomínky a námítky. Soud neshledal, že by jim v tom bránil nějaký objektivní důvod. K připomínce navrhovatelů b) a d), uplatněným včas, soud neshledal pochybení v jejich vypořádání. Soud neshledal závažné důvody nebo zájem, který by převážil nad právní jistotou osob jednajících v důvěře v přijaté změny. Za závažné důvody je třeba považovat porušení kogentních procesních a hmotněprávních norem chránících zásadní veřejné zájmy, které stěžejním způsobem předurčují proces přijímání a obsah opatření obecné povahy. Proto soud zkoumal, splňuje-li řešení přijaté změny relevantní zásah do práv navrhovatelů.

Je nepochybné, že v případě územního plánování jde vždy o vyvažování různorodých zájmů s ohledem na veřejný zájem. Napadený územní plán dle názoru soudu nezasahuje do vlastnických práv navrhovatelů a jejich pohody bydlení. Pouze omezí komfort volného prostoru kolem jejich nemovitostí. Je také nutno konstatovat, že výstavbou bytových domů i lokalita rodinných domů získá jednak komunikační napojení, napojení na ČOV i z hlediska získání autobusové zastávky a tím i lepšího dopravního přístupu k městu Brnu. Nejedná se o zcela nový záměr, již předchozím ÚP bylo uvažováno s výstavbou domů, nově dochází pouze ke změně v počtu podlaží těchto domů. V ostatním odkazuje soud na vyjádření odpůrce, které výstižně stanoví záměr odpůrce. Z hlediska možného zvýšení kriminality neshledal soud tuto námitku důvodnou, neboť nebyla navrhovateli žádným způsobem doložena. Navrhovatelé také nejsou územním plánem nepřiměřeně diskriminováni a ani nejsou zvlášť oprávněným subjektem k ochraně veřejného zájmu. Návrh podali jen ve vlastním zájmu.

Z důvodů výše uvedených krajský soud neshledal porušení zásady subsidiarity a minimalizace zásahu do vlastnického práva navrhovatelů. Vzhledem ke všem uvedeným důvodům návrh navrhovatelů jako nedůvodný podle ust. § 101d odst. 2 věta druhá s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl tak, že zavázal neúspěšné navrhovatele a) až d), aby uhradili odpůrci náklady řízení ve výši 29.269,- Kč, do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce odpůrce JUDr. Radka Ondruše, advokáta AK se sídlem 613 00 Brno, Těsnohlídkova 9. Náhradu nákladů soud přiznal dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění v rozsahu – 5 úkonů po 2.100,- Kč. Zástupci odpůrce bylo přiznáno zvýšení u pěti úkonů na dvojnásobek (§ 12 odst. 1 cit. vyhlášky), dále přiznan jeden úkon po 1.050,- Kč – účast u soudu při vyhlášení rozsudku - § 11 odst. 2, písm. f) citované vyhlášky. Dále přiznal 6x paušál (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky) po 300,- Kč, tj. 1.800,- Kč, 200,- Kč za ztrátu času a cestovné ve výši 341,- Kč, celkem tedy 24.391,- Kč. Tato částka byla zvýšena

o 20 %, neboť zástupce odpůrce je plátcem DPH, o čemž předložil doklad do spisu, tj. celkem ve výši 4.878,- Kč. Náklady řízení činí celkem 29.269,- Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě 2 týdnů ode dne doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení.
V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21. září 2012

JUDr. Milada Haplová, v. r.
předsedkyně senátu